

Vera van der Poel
zaterdag met
nieuw album naar
Hoofddorp

Vera van der Poel: „Niet kunnen zingen werkte letterlijk op mijn gemoed. Totale frustratie.”

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

'Ik wil die energie kwijt'

Peter Bruyn
stadredactie@haarlemsdagblad.nl

Hoofddorp * „Zingen is fijn. Maar ook iets fysieks. Confronterend zelfs. Een strijd die je voert. Een ontlasting”, zegt Vera van der Poel. „Ik had een keer mijn kaak gebroken. Toen kon ik zes weken niet zingen; langer zelfs. Toen merkte ik pas hoe sterk ik het nodig had. Niet kunnen zingen werkte letterlijk op mijn gemoed. Ik implodeerde als het ware. Totale frustratie.” Maar ze zingt weer. Onlangs verscheen haar nieuwe cd 'Time versus Time' en komende zaterdag is Vera van der Poel met haar band te horen in het Hoofddorps Oude Raadhuis. Trouwens, ook met het Hoofddorp Take Off festival in juni komt ze weer naar de Haarlemmermeer. Vera zingt niet alleen op het podium, ze is ook al een jaar of vijf hoofdocen-

te zang aan het Haarlemse conservatorium InHolland. 'Een mix van pop en jazz' noemt de zangeres haar album in een begeleidend persbericht.

Hokje

„Eigenlijk vind ik zo'n etiket niet belangrijk. Maar mensen willen muziek nu eenmaal in een hokje kunnen plaatsten”, zegt ze schouderophalend. „Van huis uit draaide ik al veel jazzplaatjes. Ella Fitzgerald, Bill Evans, Billie Holiday. Mijn vader was jazzpianist. Maar toen ik opgroeide zong ik in rockbands. Een new wave-meisje. Later ben ik de jazzopleiding aan het Rotterdamse conservatorium gaan doen. De structuur van popliedjes vind ik vaak leuk, maar de vrijheid en de harmonieën in de jazz uiteindelijk toch mooier.” Halverwege de jaren negentig deed Vera voor het eerst luidkeels van zich spreken met de funkrockgroep

Beeswamp, waarin ook haar zus Beatrice zong. Vervolgens waren daar begin deze eeuw de danceformatie Mimezine en de meer jazzgerichte groep Voer, waarna een lange reeks projecten, gastbijdragen en gelegenheidsformaties volgde.

Een cv van meerdere A4-tjes, dat varieert van een 'tribute to Joni Mitchell' en achtergrondkoortjes, tot commercials, bijdragen aan de muziek van de Nits, het Metropole Orkest en een opera van Corrie van Binsbergen. Pas in 2012 kwam ze weer echt toe aan een 'eigen ding', het soloalbum 'Love and Taboo', onder de naam Divera, nu dus gevolgd door 'Time versus Time'.

Focussen

„Ik zou natuurlijk het allerliefste één ding doen. Mij helemaal kunnen focussen. Maar dat is onmogelijk als je een kindje hebt en een hypotheek. Dan moet er ook geld ver-

Pop/Jazz

Vera van der Poel: zaterdag 8 april Oude Raadhuis, Hoofddorp (met band). En zaterdag 10 juni, Take Off festival Hoofddorp (duoconcert met Andreas Suntrup)

diend worden...”

Sommige musici kiezen dan bewust voor werk dat zo ver mogelijk van de muziek af staat, om zo het creatieve proces niet te laten verwateren...

„Ja nu leg je de vinger op de zere plek. Dat is ook een ongelofelijke strijd. Maar ja, dat docentschap zang is nu eenmaal op mijn pad gekomen...”

„Gelukkig zijn de conservatoria nu heel wat anders, beter, dan toen ik zelf nog studeerde. Destijds werd je gewoon opgeleid om zo breed mo-

gelijk inzetbaar te zijn. Je eigen liedjes schrijven was er niet bij. Dat werd heel erg ontmoedigd. Dat is niet meer zo. Nu wordt dat zelfs aangemoedigd. Gedoceerd. Er zijn studieboeken voor en 'writer camps' waar je liedjes leert schrijven. Al dreigt het daardoor wel allemaal weer meer een formule te worden. Volgens de regels. Ik denk dat ik destijds als student onbevanger was.”

Dood paard

„Die nieuwe plaat heb ik ook gemaakt omdat ik concerten wil geven. Zingen. Ik wil die energie kwijt. En ik wilde gewoon weer iets helemaal van mijzelf maken. Al die projecten die ik doe zijn leuk. Vaak héél erg leuk, zelfs. Maar zo'n eigen album is toch het belangrijkste. Al blijft het commercieel gezien misschien aan een dood paard trekken. Die twee eigen cd's, dat zijn mijn schatjes!”